

M-am cam speriat in seara concertului cand am vazut ca in Control e pustiu. Mi-era clar, vor fi 50 de oameni in sala, din care 20 de rovari. Pana la urma n-a fost chiar asa, nu stiu ce a facut Florin, dar aflu in [Insider](#) cum sta treaba: comunicat, multe sms-uri, telefoane, futere de timp si nervi: ca-n viata! N-a fost chiar asa deloc, pe la jumatea solo-ului Congs for Brums al lui Ches Smith, sala umplandu-se.

Si oamenii care o umpleau au fost chiar deschisi la joaca lui Ches pe tobe si un sintetizator cu clape asa-zis vibrafon. La inceput n-a fost foarte clar despre ce e vorba, stilul de a bate al lui Ches ne-fiind cel mai drept ori mai consistent, balansul si tempo-ul fiindu-i originale. Oricum, dragoste la prima vedere daca n-aveai o istorie mai lunga cu povestea. Setul a curs foarte firesc umplandu-se cu structuri simple-repetitive de percutie la clapele jucariei, interstitii noisy, talgere din ce in ce mai spectaculoase si atitudine avantgarde: *"omul a vorbit cu tobele, le-a mangaiat, s-a rastit la ele, si-a bagat piciorul in premier, le-a desurubat, le-a lustruit, in fine, le-a facut sa scoata tot felul de sunete, pocnete, scartaituri, gemete si asa mai departe"*

- treibetivi.net

. *"Foarte schematic, conceptul nu a fost atat unul de virtuositate cat un motiv pentru sunet, o evaluare a percutiei acustice pe un fundal sintetic."*

- muzicadevest.ro

. Genul de exprimare muzicala care te poarta printr-o calatorie densa ce pare la sfarsit prea scurta: superb!

A urmat o mizanscena pe care vreau s-o mai vad: la barul Il din Control, tobe si sintetizatoare (FAT32) care ocupau jumătate din spatiu, in restul ramas inghesuindu-se unii peste altii spectatorii. O aranjare perfecta pentru muzici experimentale care m-a dus cu gandul la ateliere de arta nefarsite in locuri neconventionale, ceva ce cred ca multi consumatori de arta (atatia cati sunt ei) probabil ca ar dori sa vada in Bucuresti. Artistii insa nu se-nghesuiesc.

Cantarea a fost după gustul meu cam fără sens, deși teribil de simpatică în forța atacului sonor. Bunavoința noise din plin, glumite frantuzesti, public încântat de galagie, și un prea mare control al duo-ului ce n-a fost pe gustul meu care cerea ceva mai free. Anonymous 13 înși, în sutana ei de maică era încântată, chiar pronunțându-se că publicul "este foarte cuminte". Mie nu mi s-a părut, mi s-a părut chiar peste așteptări de încântat de manifestare care astfel a fost foarte interactivă și misto. Tema Whiter Shade Of Pale mi s-a părut cam mult (deși poate cea mai inspirată mișcare) și după cântare am rămas cu cea mai mare dorință a vieții mele: să vad ZU.

De Secret Chiefs 3 nu mai aveam chef pentru că mă gândeam că vor face world music (klezmer + Pakistan) și Morricone metalist. Ceea ce mi-a fost și confirmat în primele 3-4 piese, care parca au fost una singură re-remixată. Înșă apoi mișcarea s-a conturat din ce în ce mai spre noise abraziv (clape), sincopă math-rock (chitară) și viori de susținere. Basul s-a auzit dumnezeiesc iar Ches a făcut nebunii pe tobe, mult mai cu picioarele pe pământ aproape de ritmuri prietenoase. Chitara surf a lui Trey Spruance m-a atins pe moment doar că accent parodic. Ce mi-a plăcut cel mai tare au fost volumul "dat la maxim" și glugile care din spate de unde am stat se vedeau că niste caluți de turnir la întrecere. S-a terminat parca brusc cu un solo mioritic de vioară. S-a spus că ar fi fost cel mai tare concert din Control. De către o parte din cei 50 de oameni care sunt momentan scena pentru nebuniile din București. Deci și data viitoare va fi nevoie de multă comunicare.